

**Người chết đến ơn:**

## Trúng số độc đặc tại Terengganu

**Minh Thông**

Đầu năm 2006 Văn Khố Thuyền Nhân phát động chiến dịch trùng tu Nghĩa trang Khu A, Terengganu, lấy nghĩa trang này làm thí điểm. Danh sách thuyền nhân mai táng tại nghĩa trang được yêu cầu gửi về Melbourne để điều chỉnh lỗi chính tả. Tên HGUYN TH U TNHU được chỉnh lại thành ra là HUYNH THUC NHU. Công tác thực hiện các tấm bia, khắc chữ trên những tấm đá mài granite, thay bia cũ bằng bia mới, ... được giao cho nhà thầu xây dựng tại địa phương. Ông A Boong, một người Mã gốc Hoa, phụ trách toàn bộ. Giám sát công trình là bà Alcohol Wong. Chủ tài khoản là một công ty khác.

Nguyễn thị Út Nhỏ theo gia đình đi vượt biên, cùng mẹ, anh chị và em gái. Đến Bidong năm 1978, năm đó Út Nhỏ được 13 tuổi. Đời sống có nhiều thiếu thốn, Út Nhỏ bị bệnh tả, được đưa về Terengganu điều trị nhưng chẳng may qua đời và mai táng tại nghĩa trang Khu A, tiểu bang Terengganu.

Tháng 4-2006 Văn Khố Thuyền Nhân tổ chức chuyến đi để làm lễ khánh thành công trình trùng tu thí điểm này. Về Úc, công tác vận động gây quỹ để thực hiện cho các nghĩa trang còn lại được tiến hành.

Văn Khố Thuyền Nhân in các tờ rơi phổ biến các nơi, gửi đến các chùa, bán vé mời tham dự những buổi tối gây quỹ ở khu vực Miền Đông và Miền Tây Melbourne.

Mùa Vu lan 2007, vào tháng 8, bà Ly đến chùa Quảng Đức và thấy tờ rơi. Nhìn hình nghĩa trang Khu A, bà nhớ đến đứa con gái. Bà hỏi thầy trụ trì và theo chi tiết liên lạc trên tờ rơi điện thoại đến Ông Trần Đông, Giám đốc Văn Khố Thuyền Nhân để hỏi thăm chi tiết về mộ phần của con gái và thể lệ bốc mộ. Bà là mẹ của Nguyễn thị Út Nhỏ.

Bà Ly kể lại:

Mấy ngày trước, nửa đêm con gái tôi kêu tôi dậy và bảo nó muốn nói chuyện với tôi. Tôi biểu nó hãy đi ngủ, có



Tấm bia ghi nơi mai táng Nguyễn thị Út Nhỏ

cần gì thì sáng mai hãy nói. Nó một mực đòi nói chuyện. Cuối cùng nó xưng tên là Út Nhỏ, “Út Nhỏ muốn nói chuyện với má!”. “Tôi điếng người, ngạc nhiên, sợ, nhưng làm tỉnh, bảo nó muốn nói gì thì vào đây!” Rồi tôi mở cửa cho nó vào phòng.

Con gái tôi, em của Út Nhỏ, nói chuyện với tôi xưng là Út Nhỏ, giọng nói y như lúc Út Nhỏ còn sống, giọng của đứa trẻ 13 tuổi, mặc dù con gái tôi đã trên 20 khá nhiều. Út Nhỏ bảo mẹ và các anh chị đều quên Út Nhỏ hết rồi. Út Nhỏ trách tôi đã không bốc mộ hốt cốt đem về mà để nó ở bên Mã-lai, không làm đúng như đã hứa. Lại nữa, bây giờ ai cũng có nhà mới mà mới chỉ có Út Nhỏ ở nhà cũ mà thôi.

Bà Ly hỏi ông Trần Đông về vấn đề trùng tu và được xác nhận là tất cả các mộ phần được biết đều đã thay bia mới toàn bộ. Có thể bia của Út Nhỏ bị thất lạc, bị mất, cho nên không biết mà thực hiện. Tìm tên trong danh sách thì không thấy Nguyễn thị Út Nhỏ.

Lần thứ ba bà Ly và chị của Út Nhỏ đến gặp ông Trần Đông, trong khi đang chuyện trò mọi người giật mình khi nghe chị của Út Nhỏ la lên: “Tìm thấy rồi! Tìm thấy rồi!”

“Đây nè! Số tàu MB517. Chết ngày 30-12-1985. Đó là chi tiết của Út Nhỏ. Trên tàu nguyên chuyến chỉ có mình Út Nhỏ chết thôi. Ngày chết đều trùng. Như vậy đúng là Út Nhỏ rồi.”

Bà Ly nói thêm, “Sau khi chôn cháu, lúc làm bia tôi có chôn miếng cây là tấm bia lúc mới đào huyệt người ta làm, có ghi tên tuổi của nó. Nếu khi đào thấy trên đầu mộ còn miếng cây thì chắc đúng”.

Tháng 11 một nhóm nhỏ Văn Khố Thuyền Nhân đi giám sát và nghiên cứu công trình. Ông Trần Đông cùng A Boong tìm đến mộ Huynh Thuc Nhu. Ông Trần Đông có đề cập đến tấm bia cây, Ông Boong bảo “Tôi

nhớ, lúc đào đất để đặt bia mới, tôi có thấy miếng cây và đã quăng bỏ rồi.”

Tháng 3 phái đoàn đến Malaysia khánh thành công trình trùng tu hoàn tất và tổ chức cầu nguyện tại từng địa điểm một. Gia đình Bà Ly chưa đi được. Bà muốn đi mùa Thanh Minh để bốc mộ, nếu thuận tiện.

Theo sự sắp xếp của Văn Khố Thuyền Nhân gia đình Bà Ly đến Kuala Lumpur rồi đi máy bay nội địa đến Terengganu. Bà Alcoh Wong đón bà Ly. Thủ tục giấy tờ và bốc mộ do Ông Boong phụ trách. Mấy ngày sau công việc đào mộ tiến hành. Nhìn thấy lớp vải may áo của Út Nhỏ, bà Ly bật khóc. Không còn nghi ngờ gì, đây là mộ phần của Út Nhỏ. Hài cốt được bốc lên và đưa đi hỏa táng.

Hôm sau, khoảng 10g, sau khi ăn sáng khi ra xe, ông Boong nhận được điện thoại báo tin trúng số độc đắc. Ông nghĩ chắc ai đó trêu chọc ông. Ông không tin. Mười phút sau, điện thoại lại reo và được báo tin giống như vậy. Ông vẫn chưa tin. Lần thứ ba nhận được tin báo, ông mới đi tìm đề dò số và lúc đó mới biết trúng số thật.

Ông trúng 180.000 đô Mã, giải nhất, trị giá trên 70.000 Úc kim.

Con số ông dùng để mua vé số là con số thẻ ty nạn của Út Nhỏ.

Nhà ông Boong nghèo. Ông nghèo tiền nghèo bạc, nhưng rất giàu tâm lòng nhân ái. Ông làm công tác trùng tu không ngại gian khó. Bao đâu làm đó. Văn Khố Thuyền Nhân mang ơn Ông. Các thuyền nhân vẫn sống ở Malaysia cũng mang ơn Ông. Út Nhỏ cùng với anh chị chú bác bạn bè, thay mặt mọi người, đã đền ơn ông bội hậu.

Cám ơn Út Nhỏ! Cám ơn tất cả!  
Hãy nghỉ ngơi! Thong thả rồi đi làm lại cuộc đời!



Ông Boong (bên phải) người phụ trách công tác cực nhọc thay mới tất cả bia thuyền nhân ở Mã lai.

## Sư về

Nền thấp hồng chánh điện  
Đêm mưa dài mưa bay  
Trầm trầm như tiếng biển  
Hương hay khói giăng đầy.

Giữa hàng cây ngơ ngác  
Sư về trong đêm nay  
Chuông vang từ tiềm thức  
Nghe rền cả chân mây.

Điềm nhiên, Sư khai thị  
Âm ba dậy chập chùng  
Đêm chưa tàn mộng寐  
Trên nụ cười bao dung.

Đêm vẫn dài chất ngất  
Nền vẫn hồng thiết tha  
Lòng Sư hê! ân mật  
Thu nhiếp cả ta bà.

### Lý Thừa Nghiệp

